

Setzè aniversari de l'assassinat de Laiet. Un vertader revolucionari que trobem a mancar

Des del front Sud-Ebre

A les trinxeres, sota la pluja

La natural jovietat del capità Juvet, estava sotmesa a la contrarietat d'haver-se canviat el temps, de tal manera que més que ploure, dilluviava.

No obstant i això, el seu habitual humor no havia desaparegut del tot i em va adreçar paraules optimistes referent a les operacions empreses a Belchite.

Els camins de les trinxeres, ja fangoses i intransitables de per sí, s'havien convertit en barranes i era interessant contemplar les habilitats dels conductors dels vehicles per sortir airoso d'aquella concentració de dificultats.

Sonaven, espaiadament, les canonades, però la pluja i la boira ho envaïa tot amb el seu teló espès de foscuria.

A les trinxeres i als parapets els nostres milicians aguantaven amb estoïcisme els elements desfermats que malmetien l'esperada ofensiva, amb tanta d'illusió empresa.

En ésser entre els companys els trobàrem maleint, amb totes les maldicions possibles, els estralls de la naturalesa, però això no estava perquè dediquessin a l'enemic que es refugiava a uns centenars de metres d'allí, al cementiri, uns comentaris molt humorístics.

Un milicià, de cara farrenya i amb to de gravetat, va adreçar-se a un company periodista invitant-lo a guardar-se a la butxaca una insígnia de determinat matis ideològic.

—D'ara en endavant, al front, impedirem que siguin portades insígnies i banderetes de cap mena. Com a germans, com a companys, com a camarades que som, tenim d'ésser uns front a l'enemic: antifeixistes i proud.

Vaig aprovar amb una gran alegria íntima aquesta decisió, i la franquesa amb què ens havia estat dita.

Al retornar, mentre el nostre vehicle s'esfonsava per entre els fangals, tot voltat d'una espessa boira, aquella veu tallant i imperialista de les trinxeres em feia meditar moltes coses.

Aquesta veu de les trinxeres s'ha d'imposar a la reraguarda com una obsessió per a tots. Els combatents, els que sofreixen al front totes les penallitats i tots els sacrificis, lluiten per la llibertat de tots, sense tenir esment de malissos ideologies. Han d'ésser escoltats i des d'ara hem de fer-nos el més ferm propòsit perquè aquesta consigna de les trinxeres, aquesta unió sagrada, sigui seguidament un fet a les muntanyes i al camp, als pobles i a les ciutats de la terra nostrada.

Salvador MASET.

Letux, novembre del 1936

Meditacions lliures

UNA SUPOSADA ACTITUD DELS PESCADORS

Ignorem amb quin fonament, estan circulant aquests dies per la població de Tarragona al davant de la conveniència de procurar que el poble consumidor pugui proveir-se de peix en condicions que no li resultin excessivament gravoses, han adoptat una actitud de franca resistència i fins d'intransigència irreductible, que motiva per part dels comentaristes, fortes censures.

Nosaltres, en assabentar-nos d'allò que sens dubte massa lleugerament s'atribueix als pescadors, hem de confessar que ens resistim a creure tot el que sobre el particular es fa corre per la població. I ens resistim a creure-ho, perquè fa referència, precisament, a un estament treballador, que té donades mostres repetides i ben eloqüents de desinteressada generositat quant es tracta d'afavorir les classes humils i quan es tracta de demostrar fins allí on arriba al nostre barri de pescadors, l'esperit de ciutadania.

No és necessari recordar ara les diverses vegades que a les columnes de la Premsa local i fins de la forana, ha esllonçat, el que la nostra gent de mar és capaç de fer, quan es deix portar pels seus nobles sentiments. La nostra gent pescadora, és de modesta condició social. Però així i tot, ha sabut donar sempre que s'ha presentat, eloqüents lliçons de veritable desinterès, que és com dir de la millor mena de riquesa, a aquells que han nascut hereus de bones

cases, però orfes de cor i de sentiments generosos. No estan pas gaire lluny casos evidents de tot això que diem i tots els tarragonins els saben. Qui ens pot fer creure, per tant, que tot d'una les coses han canviat radicalment al Serrallo i que allí on fins fa poc nosaltres no hi trobàvem sinó bons sentiments i desigs de servir, fos com fos a la causa del poble, ara s'hi amaga el més gran egoisme, com en els pitjors temps que regien les coses referents a la pesca els que l'explotaven a profit propi a jerjudici dels treballadors de la mar i del públic consumidor?

En tot això que aquests dies es parla ens sap— pretén desfer la veritable actitud i que és el que més greu miració que el nostre poble sentia pels pescadors, hi deu haver un malentès. Nosaltres n'estem segurs. Tan segurs, que tenim la certesa de poder ampliar aviat aquest comentari, demostrant que tot allò rumorejat és fals i que la nostra gent pescadora, sense deixar de defensar els seus legítims interessos, no ha d'ésser confosa, com alguns fan, amb aquests especuladors sense ànima ni consciència, dedicats a explotar egoístament per les quals està passant el moment a profit propi, les tristes circumstàncies. Circumstàncies que a molts germans nostres els costen tantes de privacions i sacrificis, quan no la mateixa vida.

LUDOVICUS

Ahir es complí el XVI aniversari de l'assassinat de Francesc Layret. El record d'aquella època vergonyosa en la qual els botxins de la reacció assassinaven pels carrers de Barcelona, té en els moments presents quan el poble es redreça contra els assassins, un valor d'evolució punyenta, i la figura de Layret representativa del poble martiritzat, adquireix encara un major relleu

(Foto "La Humanitat")

Enlairar-se o sucumbir

Mentre la vida d'un país no desvetlla l'atenció exterior, les seves tares, sense deixar d'influir en el concepte internacional en que se'l té, no determinen un judici definitiu, però quan les circumstàncies van d'un poble el centre de gravetat de l'opinió mundial, perquè allò que en ell succeïx afecta profundament els graus litigis ideològics de la humanitat, ah, llavors! les falles d'ètica poden ésser fatals pel poble que no hagi sapigut estar a l'alçada moral que el païer que s'havia atribuït li reclamava.

Ningú no podrà negar que si alguna vegada el nostre país ha estat aquell centre de gravetat, és en els moments actuals. Tot el món civilitzat ens està observant inquietament perquè dintre del nostre territori s'està ventilant quelcom més que una de tantes guerres civils pel simple usufruct del poder; s'han afrontat les dues concepcions que es disputen l'esdevenidor del món i som nostres qui enarborant la bandera d'una d'aquestes concepcions — la creadora d'una societat millor — ens erigim dintre de l'occident europeu en paladins de la seva causa.

Ja és hora que tothom es dongui ben bé compte d'aquest fet. A ell cal supeditar-ho tot si tenim sensibilitat i noció exacta del moment. Els egoïsmes a benefici propi, les ambicions miserables, les fantotxeries de l'estultícia, tot allò que condueix a l'enviliment d'un poble, deu desaparèixer en absolut. Ningú ni cap sector del front antifeixista pot, lícitament, en aquesta hora, fer política de sastre baix; repartint els càrrecs entre els amics. La única política digna de les actuals circumstàncies és la que armonitzi tots els elements antifeixistes i les úniques preferències per a ocupar determinats llocs han de basar-se en la competència, la sinceritat ideològica i la categoria moral dels ciutadans.

Cal saber-hi viure en el tò elevat que aquests moments reclamen! Si algú no ho fes, apart de demostrar una absència de dignitat, provaria que està desposseït d'intel·ligència, perquè mai, com ara, no estan tan lligades la dignitat, l'austeritat i la serietat amb les exigències d'un triomf. La nostra capacitat d'organització, la nostra aptitud de se-

lecció d'homes, el nostre sentit moral de la revolució, són les veritables divises que se'ns cotitza a les borses de l'opinió estrangera, que si les té en estima han de proporcionar-nos una riquesa espiritual tan poderosa de mitjans que aplastarà totes les armes roïns que l'enemic sigui capaç de posar en joc, però si pel contrari permetéssim la fallida dels nostres valors morals cauríem en la més espantosa misèria que pot co-reïxer un poble: la desqualificació i despreci de tot el món.

La responsabilitat individual i col·lectiva que tenim contreta ha de pesar molt en tots els nostres actes. Les falles alienes que advertim, lluny de justificar-se cap en nosaltres, han de moure'ns a una acció noble i desinteressada per a còttetgir-les. No hem de practicar la censura ni la crítica en la forma que major profit personal o popularitat ens pugui reportar, sinó pel camí que menys perturbació produeixi i més eficàcia rectificativa tingui. Perquè tot ens ho juguem, cap sacrifici per assolir la victòria ens ha de semblar massa gran. Ho exigeix l'interès suprem de la causa que defensem i ens hi obliga el nostre deure d'homes conscients en aquests moments greus, transcendents i decisius pel nostre poble.

E. SALVADO

Consignes de l'antifeixisme català

F. R. de C.

El mot "Present" ha d'ésser en aquestes hores la única expressió de tot antifeixista.

P. S. U. C.:

Ha arribat l'hora de l'ofensiva! Combatents del poble, cadascú al seu lloc!

P. O. U. M.:

Qui no sigui útil a la revaluació no té dret a viure a la reraguarda.

C. N. T.:

Tot augment en el preu dels queviures ha d'ésser autoritzat per la Generalitat i si no és il·legal.

Les notícies de Madrid confirmen una vegada més el fracàs rebel

A tots els altres fronts les impressions són igualment optimistes

La U. G. T. i la C. N. T. de Màlaga s'han fusionat en una sola sindical

París, 30. — Les notícies que es reben d'Espanya indiquen que la paralització de les operacions militars als sectors propers a Madrid na són degudes —com afirmen els rebels— al mal temps, sinó a la necessitat d'organitzar els efectius militars després dels últims encontres haguts entre les tropes republicanes i les faccioses i en els quals combats tantes desfetes han sofert les tropes de Franco.

Les notícies del front de Madrid indiquen que els rebels intentaren —desesperadament— rompre les barreres que oposen als seus atacs les tropes republicanes de Madrid. No els ha servit de res l'emprar, en gran quantitat, les bombes de mà i l'ajut de l'aviació. L'Estat Major rebel esperava molt de l'eficàcia d'aquest atac per tal d'evitar l'avanç republicà per la reraguarda, avanç que els té fortament preocupats.

Notícies que es tenen de Gijón, indiquen que al sector d'Oviedo l'activitat de les tropes ha hagut de reduir-se bastant durant el curs de les darreres 48 hores. L'artilleria republicana bombardejà San Claudio, i fou molt activa al sector de La Cadellada, on ajudà l'atac dels milicians, i al barri de la Corredel·ra.

Una columna que opera entre Grados i Cangas de Narcea, s'apoderà de posicions molt avantatjoses, i neutralitzà després la carretera d'Encinas a Sallas. També aconseguiren foragitar un comboi insurrecte.

A Màlaga hi ha hagut seriosos combats als sectors de Villanueva i Carrabas. Uns 1.500 insurgents atacaren les posicions republicanes, però foren rebut. Hom calcula que hi ha uns 40 morts i més de 70 ferits, quasi tots del batalló el seu cap, l'ex-capità Morillo.

Comuniquen igualment de Hàlaga, que els Sindicats de la U. G. T. i de la C. N. T. han pres l'acord de fusionar-se en una sola sindical.

L'avanç al sector de Guadalajara

S'han ocupat posicions compreses entre Sigüenza i Buitrago

Madrid, 30. — Hom dona una gran importància a l'avanç aconseguit per les nostres forces al sector de Guadalajara, on foren ocupats cinc poblacions per les tropes republicanes.

Es tracta de posicions molt avantatjoses per a les nostres línies, perquè es troben compreses entre Sigüenza i Buitrago i hauran de servir d'excel·lent punt d'ajut per a futurs avanços.

Madrid, 30. — "Política", diu:

Al Nord de Guadalajara vàrem ocupar també cinc pobles, i amb tot i que llur conquesta no hi haguéren d'emprar una gran violència, representa en canvi un avantatge per l'evident posició estratègica per a les nostres operacions.

Notes informatives

AJUNTAMENT

SESSIO DEL PLE

Presideix l'alcalde company Fort i assisteixen 30 consellers.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior, que es aprovada.

Dictamen sobre refundició en una de les tres seccions de Quintes i nomenament d'aquella, el qual es aprovat.

FORT: Diu que aprovat el dictamen es podria nomenar la Comissió presidint-la el company Pruñonosa.

RECASSENS (E. R.): D'acord amb la proposició.

La Presidència proposa siguin nomenats els següents companys: Santamaria, Nieto, Recasens, Mairasé, Olivé, Caixal, Lazcoz, Castelló, París, Catalan i Vives.

Amb lleugeres explicacions de la Presidència s'aprova el dictamen que fa referència al nomenament de la Comissió que ha d'estudiar la Carta municipal, essent designats Arana, Fortuny, Icart, Pérez, Iborra i Floresvi.

Dictamen proposant l'assignació que han de tenir els consellers municipals, amb una remuneració de 400 pessetes.

BORONAT: Diu que entén que cobrin els consellers de la Comissió de Govern i els consellers que han d'ocupar les hores de treball en afers municipals.

Pruñonosa proposa que el conseller que tingui algun altre ingrés no cobri assignació.

ALOMAR aclareix que el sou no es cobra per ésser conseller, sinó per tractar-se d'obrers que no tenen altre element de vida.

Dictamen indicant que per substituir l'alcalde en cas d'absència o malaltia.

Són nomenats:

Primer. Josep Alomar.

Segon. David Valle.

ALOMAR pregunta si l'impost del 10 per 100 sobre solars creat per l'Ajuntament es continua cobrant.

L'alcalde contesta afirmativament.

ALOMAR proposa que tots els contractes d'obres que hagi de realitzar l'Ajuntament es faci per contracte amb els Sindicats respectius per tal de responsabilitzar els treballs.

PRUÑONOSA intervé i diu que en determinades obres per aplanar dues camionades de terra a l'Ajuntament li costen quan menys 12.000 pessetes. Crec

que molts obrers encara no s'han fet càrrec del món que viuen.

S'aprova per unanimitat.

GATELL demana que els nes refugisats els visitin metges municipals per tal d'evitar possibles malalties.

ALOMAR diu que els metges de l'Oficina Médico-Escolar han iniciat els treballs necessaris a aquest efecte.

GATELL insisteix en el seu prec.

RECASSENS creu que Assistència Social, amb l'assessorament de Sanitat, si ho creu convenient, es podrien nomenar metges interins per a fer aquesta feina.

PRUÑONOSA creu que per a poder allotjar decentment els nens es podrien requisar tots els xalets deshabitats de la ciutat.

RUEDA diu que es podria visitar casa per casa a veure els que hi caben.

S'acorda facilitar a Assistència Social i Sanitat per a poder realitzar la funció encomanada.

PECHS diu que aquests nens, i present exemple de Tarragona, podrien ésser enviats als pobles.

FORT aclareix que el Comitè pro-Ajuda s'ocupa amb molta activitat d'aquest assumpte.

VINAS explica les activitats del Comitè fins al punt que aquesta última setmana han estat allotjats 7.000 persones a les nostres comarques.

PEREZ demana que es sancioni al conseller que cobri altra assignació que la del Municipi.

La proposició es presa en to humorístic.

ALOMAR: que l'Ajuntament hauria de començar a estudiar la incautació de les terres, tan en finques rústiques com solars urbans.

FORT diu que la proposició deu estudiar-la la Comissió de la Carta municipal.

PECHS diu que ells estudiaran la municipalització de la vivenda.

ALOMAR fa algunes aclaracions de caràcter doctrinal.

CAIXAL diu que el millor que pot fer l'Ajuntament és incautar-se de la vivenda i deixar-se estar de gravàmens i impostos.

FORT: El projecte exposat creu que és d'una envergadura tan gran que requereix un estudi detallat i que entencieu passar a l'estudi de la Comissió que ha de redactar la Carta municipal.

PECHS assenyala alguns treballs que porta ja efectuats en aquest sentit.

LAZCOZ explica els treballs efectuats per la Comissió de col·locació d'obrers a les comarques tarragonines i aragoneses.

VINAS demana al conseller d'Incautació recollir els metalls i destinar-los a les tacions es preocupi, si no ho ha fet ja, indústries de guerra.

Cap més regidor vol fer ús de la paraula i la Presidència aixeca la sessió a un quart de deu.

Laboratori Ràdio-Elèctric Bové

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels socs:

774

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio. recordeu sempre Bové, Baixaca Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

DIARI OFICIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

(D'interès per a les nostres comarques)

Atesa la necessitat de regular la producció cotonera, i a proposta del Comitè,

He resultat:

Primer. Totes les fàbriques de filats i teixits de cotó faran un inventari total de les existències de matèria prima, de gèneres elaborats i elements de treball, sense valoració, el qual serà lliurat al Comitè Industrial Cotoner dintre els quinze dies següents a la publicació de la present Ordre al "Diari Oficial".

Segons. Els filadors extractaran d'aquest inventari ari bofbpojndOilauatnag quest inventari la quantitat, qualitat i numeració dels filats en cru que tinguin. Aquesta relació, dintre el termini de cinc dies, serà lliurada al Comitè Industrial Cotoner.

Barcelona, 26 de novembre del 1936. — El conseller d'Economia, Joan P. Fàbregas.

DISTRICTE FORESTAL DE BARCELONA, GIRONA I TARRAGONA

OFICINA AUXILIAR DE TARRAGONA

Primera i segona subhastes de pastures El dia 12 de desembre vinent, a les onze, se celebrarà a la Casa de la Vila de Roquetes la primera subhasta de pastures del mont anomenat Barranc de la Galera, Lloret i Caro, de la pertinença de l'Estat, situat al terme municipal d'aquell poble, per al pastoreig de 1.450 caps llaners i 200 de cabrall, taxats en 3.100 pessetes, més 222'80 del pressupost d'execució de què gaudeixi.

El plec de condicions que ha de regir

MOSTELLE

Suc de raim sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

en la subhasta i gaudi de l'aprofitament, són els publicats al "Butlletí Oficial" del 10 d'agost del 1927.

En el cas de quedar deserta la primera subhasta, en serà celebrada una segona deu dies després de la primera, amb el mateix tipus de taxació, hora i les altres condicions.

Tarragona, 24 de novembre del 1936. — L'enginyer cap, p. a., Pere Ribas.

Avís als escolars

Es convoca a tots els nens i nenes de tres a sis anys que tinguin llur domicili a la Rambla 14 d'Abril i carrer Martí Julià, per tal de que concorrin al parvulari instal·lat a l'ex-convent de l'extrem Oest de la Rambla, sempre que oportunament haguessin estat matriculats per assistir a l'esmentat parvulari.

Novament es recorda que no podran ésser admesos aquells que no figuren a les llistes en tant no es procedeixi a habilitar noves aules.

Diumenge i ahir el sol brillà, després de deu o dotze dies d'absència. Amb el canvi de lluna, ha desaparegut la pluja que tan ha fatiguet als habitants de la nostra ciutat.

La gent ha envaït els passeigs públics les terrasses dels bars i cafès. Al capvespre ha començat a sentir-se un xic el fred.

S'han vist els primers abrics de la temporada. Sembla que la pluja s'ha allunyat per alguns dies.

T O S

Confits Miret

Preu: Una peseta

Farmàcia Martínez

COS DEL BOU, 2

L'ex-Directora general de Presons, Victòria Kent a la nostra ciutat

Ha estat dos dies a la nostra ciutat, procedent de Barcelona i de pas cap a València, l'ex-directora general de Presons, diputat d'Esquerra Republicana, Victòria Kent.

Fou saludada pels diputats a Corts dels mateix partit, Josep Salmerón, que a l'ensens és el secretari general d'Esquerra Republicana, i Ramon Nogués i Bicet.

Els tres diputats esmentats han sortit cap a València, per tal d'assistir a la reunió de la minoria de l'esmentat partit, i a la sessió del Parlament de la República que tindrà lloc a l'esmentada població, i en la qual, probablement, s'aprovarà l'Estatut valencià.

Diumenge al matí tingué lloc al Teatre Tarragona, i amb el local ple de públic, un miting d'aliança juvenil revolucionària i d'afirmació, unitària organitzat per la Joventut Comunista Unificada de les Joventuts Llibertàries. Parlaren per la Joventut Socialista, Andreu Gómez i Antoni Sánchez, i per les Joventuts Llibertàries, Salvador Zamora i Antoni Giménez.

Presidiren Joan Paniello, per les Joventuts Socialistes, i Pere Llambrich, per les Joventuts Llibertàries.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Conselleria de Mercats

Aquesta Conselleria recorda al públic de Tarragona que amb motiu d'haver-se taxat el preu de diferents articles alimenticiosos, el dit preu ha estat publicat per mitjà de la premsa i de la ràdio local i al qual haurà d'atendre's el públic en les seves compres.

Per a millor comoditat dels compradors, les tarifes de preus són fixades en lloc visible al Repàs municipal dels Mercats, on podran consultar-les sempre que desitgin, i on podran requerir l'ajut per a fer-les complir en cas necessari.

Tarragona, 30 de novembre del 1936. — El conseller regidor de Mercats, J. Segalà.

Recaptat pel Comitè Militar U. G. T., P. S. U. C. i J. S. U.

Suma anterior: 47.592'10 pessetes. Secció Metal·lúrgica, segon lliurament, 1.000.

Suma i segueix: 48.592'10 pessetes.

Moviment de la població

Nats

Maria Mercedes Valls Recasens.
Nuri Domingo Llanas.
Nri Llorc Màs.

Defuncions

Ignàcia Vidal Lladó, Trinet Nou, 2, de 80 anys.
Josefa Gabriel Vinyols, Escrivénies Velles, 13, de 66 anys.

Matrimonis

Jordi Gras Ferré, amb Francisca Ma-luenda Martínez.
Miquel Sarobé Castelló, amb Filomena Roa Padrón.

Secció oficial

Departament de Defensa

A la Conselleria de Defensa Interior de Tarragona, es troba disposat un paquet que va ésser portat amb data 17 de novembre perquè fou entregat a Pere Mercadé Masneras, el qual no ha pogut ésser entregat. Es prega a la persona que el diposita, passi a recollir-lo.

La Conselleria de Defensa posa en coneixement del públic, haver traslladat les seves oficines a la Rambla del 14 d'Abril, 88, entresol.

Departament de Proveïments

Finint el dia 1.er de desembre proper el termini per a recollir les targetes familiars de racionament, són pregats tots els que encara no l'hagin recollida es personin a les oficines de l'Ajuntament, on els seran lliurades fins a les vuit del vespre del dia d'avui.

Casa GUELL

Teixits :: Novetats

Especialitat en abrics i vestits per a home.

Major, 15 i 17
TARRAGONA

UNA VISTA DE LES RODALIES DE TALAVERA DEL TAJO

Fa uns dies començà una ofensiva contra aquesta població, els efectes de la qual no poden ésser més satisfactoris per a les nostres forces. La sorpresa de l'atac desmoralitzà completament els feixistes, els quals hagueren de distreure immediatament nombroses forces del front de Madrid, puix en cas contrari el seu encerclament era cosa de poques hores

(Foto "La Humanitat")

Dels fronts de combat

Als diversos fronts de lluita, l'exèrcit popular empeny disciplinat les hordes feixistes

Els feixistes han tractat una vegada més de fer forat per entrar a Madrid, aquesta vegada passant per Humera i Pozuelo

IMPRESSIONS

DISCRECIO (?), NERVIOSISME POLITIC (?)

Darrerament, hem notat en alguns òrgans de la premsa antifeixista, certes actituds i comentaris quelcom allunyats d'allò que suava ha d'ésser la norma de conducta de tots aquells que lluitem en contra del perill feixista. S'ha vingut parlant de discreció i aquesta hem de confessar que no es veu gairebé per enlloc. Notícies de guerra, aparentment sense valor, però en realitat no publicables es vénen publicant gairebé quotidianament a tots els periòdics. De quan en quan tenim ocasió de veure als gràfics, fotografies militars d'allò més indiscret. El dalit dels periòdics d'aconseguir millor informació, es converteix sovint en exageracions o bé notícies mancadades de fonament. Hi ha doncs en molts òrgans periodístics un nerviosisme que traspua en llur contingut. I el pitjor del cas és que a aquest nerviosisme de pura informació, ha succeït el nerviosisme polític, per obra i gràcia de la manca de la tant predicada unitat i disciplina de les forces antifeixistes.

A vegades n'hi ha prou que es produeixi un fet isolat que no té importància, perquè hom vegi profundes maquinacions i fosques conseqüències, començant tot seguit la prosa d'indirectes i comentaris amb doble sentit que més que aclarir les coses el que realment fan és enterbolir-les, tot i fent perillar situacions de tranquil·litat en els àmbits polítics del Consell de la Generalitat.

Repetim molt s'ha parlat de discreció i unitat política revolucionària, però els fets ens palesen abastament que encara no s'ha aconseguit ni aquella discreció ni aquesta unitat. Comprenem que han succeït coses en contra del paper d'importants contingents d'antifeixistes. És cert també que molta gent ha abusat políticament dels moments actuals. Ningú nega que la lleialtat entre els diferents partits polítics i sindicals no ha existit. Molt bé, però no es ara l'hora de classificar ni de liquidar qüestions que solament podran cercar solució —violenta o pacíficament— després de la victòria.

El qui llança una consigna ha de donar l'exemple, començant per complir-la ell mateix. I si tots els periòdics antifeixistes donen les consignes de discreció i unitat, perquè, preguntem, ells mateixos amb comentaris irònics i editorials de doble sentit, fan de les seves prediques quelcom semblant a un paper murllat?

A Catalunya, i a raó de la destitució del Comissari general d'Ordre Públic, s'ha iniciat una breu polèmica entre diferents periòdics. Perquè? Amb quin objectiu? A la causa del poble ara no l'hi interessa el que ha esdevingut, si això ha estat reparable, solament viu de cara a la victòria que l'ha de alliberar de les urpes criminals del feix i llurs conseqüències. Discreció i unitat, sí, però no al paper ni als mitjans, sinó a la realitat de reraguarda, com succeeix als fronts de guerra. Si ens cou alguna cosa camarades, esperem l'hora de la victòria, per a guarir-nos i no cerquem un x sou-repod uspod amb suora ens desfeta.

CRIT

La impressió diària de la guerra als diversos fronts de combat

Madrid, 30. — "Política", en la seva impressió de la matinada, diu:

"A excepció de un sector determinat, donde el empuje del enemigo revisió caracteres de gran violencia, en los demás frentes de Madrid sus ataques carecieron ayer de profundidad. Las tropas leales no tuvieron, pues, que emplearse a fondo para contenerlos; pero en el sector a que hacemos referencia, los ataques del enemigo fueron durísimos. En realidad, más que ataques debimos llamarlos contraataques, ya que los llevaron a efecto por uno de los sitios donde su retaguardia más inmediata se halla seriamente amenazada. Su esfuerzo tenía, pues, un interés cardinal para ellos, y, sin embargo, estos esfuerzos vinieron a estrellarse ante la resistencia heroica de nuestros milicianos. La lucha fué dura, pero las tropas de la República supieron mantener su moral de estos días y los fascistas hubieron de replegar-se a sus primitivas posiciones, abandonando las ligeras ventajas logradas al principio del combate. Después de estos días de tranquilidad, se acercan otros durísimos, en los cuales los facciosos, exasperados por sus pasados fracasos frente a Madrid, harán un esfuerzo para entrar en la capital de la República. Entonces podrán nuestros milicianos revalidar su heroísmo, su empuje y su decisión de ayer. En los sectores restantes del frente las acciones se limitaron a ligeros tiros, menos en Somosierra, donde la artillería enemiga descargó algunas granadas sobre Buitrago, sin que ocasionaran daño alguno."

El día claro y lleno de sol fué propicio para que la aviación facciosa visitara nuestra ciudad. Lo intentó dos veces una por la mañana y otra por la noche, pero en ambas ocasiones se retiró sin haber conseguido su propósito."

Continúa engrossant la subscripció oberta per a l'adquisició de l'avió Málaga. També setgüeixen engrossint les subscripcions a favor de les Milícies i dels Hospitals de Sang.

Mobles
Radio-Pihlips :: Música

Pau Ricomà

Rambla 14 d'abril 48
TARRAGONA

Al sector de Villanueva els rebels han iniciat un atac però n'han sortit malparats

Málaga, 30. — Al sector de Villanueva de Caucha s'ha registrat avui un combat amb resultat satisfactori per a les forces lleials. L'atac sortí dels rebels, que en nombre de 1.500, en la seva majoria moros, tractaren de prendre les nostres línies defensades pel Batalló de milicians d'Antequera. Els rebels iniciaren l'acció amb una gran energia. Les nostres forces els deixaren acostar-se a certa distància, i dispararen després contra l'enemic, al qual obligaren a recular amb moltes pèrdues. Hom calcula que deixaren al camp uns 40 morts i més de 60 ferits. Les nostres forces s'apoderaren de força armament. Per la nostra part sofrirem la pèrdua del capità de Milícies, Francesc Morillo, i el milicià Francesc Palma, i 10 ferits.

En la zona sud els rebels estan desmoralitzats

Málaga, 30. — Nous evadits arriben a Màlaga procedents de les línies feixistes.

Donen compte de la desmoralització existent en aquelles files. També es re-

tereixen a la manca de diner i de tota mna d'elements, que cada vegada se sent d'una manera més anguniosa per part dels rebels.

Continúa engrossant la subscripció oberta per a l'adquisició de l'avió Málaga. També setgüeixen engrossint les subscripcions a favor de les Milícies i dels Hospitals de Sang.

Sembla que els aviadors italians al servei de Franco s'han reintegrat al seu país

Madrid, 30. — "El Socialista" es refereix, en una informació, a l'absència de Madrid de l'aviació rebel en aquests dos darrers dies, i diu:

"Se conocen dos versiones sobre la no comparecencia de los aviones fascistas. Según la primera, los vuelos de los aviones facciosos han disminuido considerablemente por carencia de gasolina. La falta de esencia en los campos de aviación rebeldes es tan grande que sus atenciones están ocupadas por esa necesidad e invalida su acción principal. Mucho más grave, sin embargo, es la segunda explicación. Se afirma, no sabemos si con fundamento, que los aviadores italianos se han reintegrado a su país, cancelando su compromiso con Franco."

También dices que el mando faccioso ha retirado alguna de las baterías artilleras que tenía emplazadas en uno de los sectores de Madrid e igualmente se ha visto en la precisión de sustituir con tropas peninsulares las coloniales y regulares, que con frecuencia utilizó en sus arremetidas a Madrid.

Y este cambio parece haber sido recidido con manifiesto disgusto por los soldados peninsulares que conocen el lamentable fin de quienes les precedieron en el duro menester de enfrentarse con los defensores de la capital de la República."

Centres Polítics Sindicals

NOVETAT

Fotos semi-esmalt de polítics d'actualitat. Quadres aHegòrica.

Casa ROIG

Rambla 14 d'abril, 44.-Tarragona

Secció esportiva

FUTBOL

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Resultats de diumenge

PRIMERA CATEGORIA A

Barcelona, 4; Badalona, 1
Granollers, 1; Espanyol, 4
Girona, 3; Sabadell, 0

PRIMERA CATEGORIA B

Júpiter, 4; Sant Andreu, 0
Europa, 5; Vic, 0
Horta, 1; Sants, 0
Terrassa, 4; Martinenc, 1

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup A

Manresa, 7; Sant Cugat, 0
IHuro, 6; Calella, 2
Arenys, 2; Mollet, 1

Grup B

Reus, 3; Mora, 2
Gràcia - Amposta (suspès)
Casal E. Tarragona, 2; Tàrrrega, 2

CLASSIFICACIONS

PRIMERA CATEGORIA

Grup A

Espanyol	7	5	0	2	17	14	10
Barcelona	7	4	1	2	16	10	9
Girona	7	4	0	3	15	9	8
Granollers	7	3	0	4	12	15	6
Sabadell	7	2	1	4	10	13	5
Badalona	7	2	0	5	10	19	4

REPASSOS

Molt econòmics

ACADEMIA

R O I G

Grup B

Martinenc	7	4	1	2	16	11	9
Terrassa	6	3	2	1	17	11	8
Sant Andreu	7	4	0	3	12	13	8
Vic	6	3	1	2	12	12	7
Júpiter	7	3	1	3	11	11	7
Europa	7	3	1	3	15	7	7
Horta	7	2	1	4	8	16	5
Sants	7	1	1	5	19	18	3

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup A

Manresa	7	5	0	2	27	11	10
IHuro	7	4	0	3	19	12	8
Calella	7	4	0	3	30	12	8
Sant Cugat	7	3	0	4	7	24	6
Arenys	7	3	0	4	13	27	6
Mollet	7	2	0	5	13	16	4

Grup B

Gràcia	5	5	0	0	23	3	10
Tàrrrega	7	3	2	2	16	20	8
Reus	7	3	0	4	15	21	6
Amposta	5	2	1	2	6	6	5
C. E. Tarragona	6	2	1	3	5	6	5
Mora	6	1	0	5	9	18	2

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima 14'5; mínima, 6.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 762'6; a les 18, 763'4.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, NN.

Estat del cel: A les 8 h., quasi destapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Cú.; a les 18, id. id. id.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 75; a les 18, 80.

Magatzems "Las Baleares"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres.

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

Espigolant

En l'ofensiva coordinada està la garantia del nostre triomf en els fronts, diu "La Batalla":

"La situación ha cambiado bastante a nuestro favor. Nuestros combatientes han adquirido una gran destreza en el combate, existente, en general, un mando único, una disciplina consciente y hasta medios materiales de que antes no se disponían."

La situació dels fronts de lluita, després dels darrers últims vint dies, no pot ésser excel·lent. Cal que nosaltres continuem portant l'iniciativa en els combats i cal, també, en la lluita hi posem els màxims entusiasmes i sacrificis.

Sota el títol "lleialtat: això demanem" escriu "La Humanita":

"Sense una relació absoluta lleialtat entre els diversos oragnismes sindicals i polítics que integren el frotn, aquest no subsistiria. I això implicaria això altre: el fracàs de la reraguarda, la demoralització de les trinxeres i la pèrdua de la guerra."

El front anitfeixista no pot trobar la ferma connexió que necessita sinó hi ha una veritable lleialtat entre els partits que el formen. Solament amb ella logrem que el front sigui fort i irreducible.

Sobre el significat de l'hora proletària, escriu "La Veu de Catalunya" en el seu frontal:

"El proletariat ha d'estar-hi previnut, per a no deixar-se'n sorprendre i desorientar-se. No és que hagi de viure en neguit constant, com si a cada moment li semblés que va a trepitjar un terreny i ple d'escorçons. Això, tampoc; perquè el duria a perdre el control i el domini de si mateix. Ha d'estar previnut bo i pensant que els seus delegats, els elements directius, conscients de l'hora defensen els postulats proletaris de tota mena d'escomeses; no oblidant —com deia Aureli Fernández— que, per damunt dels interessos de cada u, hem de posar els de tots amb lleialtat, lleialtat i lleialtat per part de tots."

Comentant l'eficàcia del Ministeri de Estat, diu "El Día Gráfico" en el seu editorial:

"Nunca España se alzó ante el mundo y habló al mundo con tan arrogante dignidad. Contra más fuertes son sus enemigos, más recia es su voz. A mayor peligro, mayor altivez. Pero este coraje no se ciñe sólo a un gesto del pueblo orgulloso que no teme. A través de todos los documentos que salen del Ministerio de Estado y de todos los actos que en nombre de él se ejecutan, pesa un espíritu lleno de serenidad y de inteligencia que sabe perfectamente lo que ha de ser realizado por necesario y no por temerario, y el tono que ha de darse a lo que ha de pasar a la Historia y ser escuchado, a un tiempo, por hombres fríos que viven entre protocolos cínicos y fórmulas elásticas."

COMBAT

La guerra i la dona

Avui ens trobem davant d'un fet que ha d'ésser memorable per tots els espanyols i per tots els treballadors del món: és la guerra, la guerra amb tota la seva envoltura negra, terrible, cruel; la guerra amb tot el seu mantell de dol. És una guerra, ja d'avui, com qualsevol altra, com les que hem viscut tantes vegades? Si nosaltres miréssim aquesta lluita com a una simple lluita; si sols el nostre anhel es concentrés en el anhel de tenir la victòria; si el sol desig del nostre esperit fóra el de vencer a uns homes que s'han sublevat, quan poca cosa ens semblaria que representa la guerra! Perquè —diríem nosaltres— sacrificar tants germans per poguer dir després, amb tant d'honor com volguem, que hem guanyat per fi la guerra? Però bé sabem tots que darrera d'aquesta lluita no solament hi ha la satisfacció que dir que s'ha guanyat, sinó que en la nostra victòria hi ha quelcom que ens honra, quelcom que ens dignifica, quelcom que representa la realització de la més sublim aspiració nostra: la llibertat de tots nosaltres.

Nosaltres, les dones, no hi veiem també aquest quelcom que ens pot aixecar? Jo crec que cap voldrà tornar al que va ésser, a la història tan trista com és la que hem tingut. Ens podem preguntar: que representaria per nosaltres la victòria dels feixistes? Fixem-nos bé: tota la vida ens han considerat com inferiors, amb menys capacitat que al home. Quina finalitat representàvem per a la vida? Tenir fills, donar descendència. La més suprema aspiració d'una dona era la de trobar un bon partit per a casar-se, i després assegurar-se el marit per tenir un mitjà de vida. Els nostres pares així ho reconeixien i així ho ens inculcaven des de petits. Perquè ens havien

d'instruir, de donar cultura, de fer-nos aptes per a lluitar per la vida si la nostra finalitat era la que acabem de dir? Ja és hora, però d'acabar amb aqueix estat en què ha viscut la dona. Es precis que s'acabi aquell temps en què la mare veia arrebatat el seu fill per anar a defensar uns quants interessos de l'amo, per anar a donar la sang a benefici dels seus propis contraris; és precis que ens donem compte de que s'ha d'acabar aquell domini i esclavitud que pesava sobre nosaltres. És necessari també donar fi a les escenes tan freqüents abans i que el sol record ens fereix la nostra dignitat, en què la noia bonica i jove no podia dir no al "señorito" o "grande" que la pretenia com a objecte de capritxo, i no podia dir no perquè sabia que si ho feia totes les calamitats imaginables vindrien sobre ella i sobre la seva família.

I junt amb els homes hem de fer també que s'acabi allò de que quan els treballadors es negaven a fer incondicionalment el que se'ls manava o es permetien demanar un troc més de pa per donar-lo als fills que es morien de gana, es veien llençats a la més horrible misèria, a la més ignominiosa humiliació; perquè com s'havien atrevit a molestar a l'amo a distreure'l dels seus jocs, dels seus plaers, per demanar un troc de pa, que no era per ell, però que era pels seus estimats fills que allí abandonats, li feren el cor amb les seves veuetes demanant el que la mateixa naturalesa els demanava? Fins on havia arribat l'atreviment de l'home per a venir desesperat a ell, el senyor, el que tot ho era, el que tot ho podia, per dir-li que ell treballaria totes les hores del dia, que ell s'esforçaria, que aniria més enllà si calgués d'on les forces le permetrien, però que al

manys tingués un xic de compassió per a aquells éssers estimats que el voltaven? El gran capitalista creia lògic contestar-li: vesten, no et vull veure, respecta al teu amo sobre totes les coses, al que tot li deus; treballa sense parar fins a morir, ja que aquest és el teu destí. I després d'haver fet aquesta gran obra de misericòrdia, i tenint la convicció d'haver consolat a un ésser humà, se'n anava a l'església i amb veu baixa deia al seu Déu: "Amo a mi prójimo como a mi mismo". Podem dir vertaderament que és una llàstima que tots no siguem igual i no tinguem tanta dosiss de bondat.

Ara bé, companyes: és hora de desterrar tot això; volem que no hi hagi tant persones penitents i tanta preocupació pels seus estimats pecats i con-

fessionaris; hem d'ésser dones d'acció, pràctiques per a la vida, fortes i enèrgiques. Hem d'aixecar la nostra veu al costat de la dels homes per endegar les coses sobre noves bases més justes i més humanes. Avui és l'hora: és arribat el moment de crear la societat dels nostres ideals, i per això hem d'actuar i intervenir en els problemes i necessitats que ens crea la situació actual. El primer pas que hem de fer és el d'associar-nos, ja que no podrà ésser mai un fet la nostra emancipació sense ella. Endavant companyes, a fer avui el que tenim per obligació de fer; demà potser seria massa tard.

JOSEPA SERRA

De la Secció Femenina del P. S. U. C

Secció esportiva

FUTBOL

Casal d'Esport Tarragona, 2 Tàrraga, 2

Els targarins portaren aventatge al marcador, fins a meitat de la segona part

Enguany el Casal podia aspirar i molt bé obtenir el segon lloc de la classificació del grup. La feina serà d'ell si no vol descendir de categoria.

El Casal solament li queda un partit a jugar a casa, contra el Reus, equip que es creix davant del cercle local. Ha de jugar tres partits a fora. Contra el Mora, Gràcia i Amposta (cas que la Federació anul·li el partit que no arribà a jugar-se i que valgué segons l'àrbitre). No creiem que agafi cap punt als llocs dalt esmentats i potser tampoc els del Reus. Actualment el Casal va col·locat penúltim i empatat amb l'Amposta. Com pot veure's, el panorama no és gaire clar.

El dia del començament del present campionat, vàrem dir, que el Casal tenia una davantera que no xutava a porta ni per casualitat. Ho repetirem el dia del Tàrraga, del Mora, del Reus, del Gràcia, i ho tornem a repetir avui. Un equip que no tingui davantera, és un equip perdut.

Arbitrà Bertran, que poca feina tingué, i els equips estigueren formats de la següent manera:

Casal d'Esports

Alujas, Wencesla, Recasens, Saperas, Ferré, Martorell, Pérez, Vidal, Alegret, Cortés i Avià.

Tàrraga

Massot, Albareda, Realp, Pont, Barnola, Marimón, Huguet, Rius, Plaça (?) Manonelles i Cullaré.

Posem una interrogant després del davant centre targarí, perquè ens sembla que el que jugà fou Plaça. Tan els directius del Tàrraga com els jugadors, no ens volgueren dir, el nom veritable del davant centre. No sabem si jugà algun element que no estava fitxat.

El joc comença amb domini altern del Casal. Es tret un córner contra el Tàrraga, i un moment de perill enfront de la porta forana.

Als 10 minuts de començat el joc, Manonelles al xutar de lluny però molt ben col·locat, posa la bala fora de l'arc d'Alujas. És el primer goal.

Una internada de l'interior dreta del Tàrraga, centre d'aquest al davant centre, que marca el segon goal pels visitants. 2 a 0 a favor del Tàrraga.

Pérez, al recollir un bon centre de Cortés, broda una magnífica jugada, centra la pilota i Alegret oportú, remata magníficament de cap a la xarxa del Tàrraga.

El joc s'anima per moments. Un magnífic centre-xut de Martorell que Massot para bé. Una bona jugada de Pérez amb centre a Cortés que xuta i porter para. Poc després acaba la primera part.

La segona comença amb un atac del Casal. "Frec-kik" contra el Tàrraga. El

treu Pérez remata de cap bé, però Massot para segur.

Un bon centre de Saperas que Vidal remata oportú a les malles. Es l'empat que ha de subsistir fins a l'acabament.

Altre moment de perill pel Tàrraga. Una jugada de tota la davantera tarragonina. S'origina una confusió grossa. Sembla que és goal per dues vegades, però la pilota topa amb el peu d'un jugador targarí i no entra. Martorell remata alt.

Solament falta mig minut per acabar el partit, quan el Tàrraga quasi que aconsegueix el desempat. La defensa del Casal es troba adelantada. L'extrem dreta del Tàrraga avança i centre llarg a Manonelles. Ferré li arrebatça la pilota, però enlloc de donar-la a Alujas, s'entreté massa i Cullaré li pren, però al xutar Alujas para la pilota. El Tàrraga quasi que ha conseguit el tercer goal.

Poc després acaba el partit. S'han distingit pel Tàrraga, Massot, Realp, Manonelles i Cullaré. Pel Casal, Martorell i Cortés a la primera part. Pérez no ha donat el rendiment que s'esperava. Els demés solament molta voluntat.

A Lleida

En un terreny millor per a nadar que per a jugar a futbol, el Tarraco perd enfront de l'A. E. Lleida per 8 goals a 1

El Tarraco perdé diumenge a Lleida, enfront de l'A. E. de l'esmentada localitat, per l'elevat score de 8 a 1. La primera derrota del cercle tarragoní en el present campionat fou la d'abans d'ahir.

El partit fou jugat en un terreny cobert per un pam d'aigua i fang i cada vegada que un equipier tarragoní agafava una pilota, ja sabia que tenia de caure. Segons ens han dit els que jugaren, haurien preferit jugar en una piscina. En acabar el partit no es coneixia el

GAS-OIL

CREMADORS A GAS-OIL

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 1219

FERRETERIA

Vda. de Daniel Socías

■■■

Angel Guimerà, 21

TARRAGONA

color del maillot i pantaló, doncs semblava que no en portessin, ja que anaven completament coberts de fang. El no portar "tacos", fou un dels principals factors de "debacle" tarragonina. Fou més que una "indecència" haver de jugar en aquelles condicions tan pèssimes, ja que s'exposaven a cada instant a que es trenquessin una cama o bé un braç. El públic comprengué de bon troc, que aquell partit no havia de jugar-se.

El Lleida jugà més que el Tarraco i aprofità totes les ocasions que se li presentaren per a marcar.

Un altre factor de la derrota del Tarraco, fou principalment, el no presentar l'equip complet. No jugaren, Telesforo, Gómez i Llimona. Els seus llocs foren ocupats per Girona, Dols i Sorines, que no van poder cobrir encertadament el seu lloc. El porter principalment, hauria pogut evitar tres o quatre goals. El primer partit que efectuava amb elements de segona categoria i l'estat del terreny fou sens dubte la culpa dels 8 goals. Amb tot i això, aturà un parell de pilotes un xic difícils.

L'equip tarragoní estigué compost per:

Girona, Domingo, Vergés, Fàbregues, Vinyeta, Dols, Sorines, Moreno, Pérez, Guasch i Pelegrí. Aquesta alineació fou canviada molt sovint.

La primera part acabà amb el resultat de 4 a 0. Quan solament es portaven 5 minuts de començada la segona part, Sorines endinsà la bala dins de la porta lleidatana i marcà el goal de l'honor.

El partit fou de complert domini del Lleida.

Es distingiren, el porter, mig centre i extrem dreta pels propietaris del terreny. Dels nostres, tots feren els possibles per a poder obtenir un bon resultat.

"Penya Pren el Pèl", 7; Queviures, 0

Ahir tarda, al camp de la Pedrera, es jugà aquest partit.

Els barbers superaren als seus contrincants i en alguns moments el domini es convertí en "embotellament". Marcaren 7 goals de la mateixa manera que n'haurien pogut marcar 9 o 10.

BASKET-BALL

C. E. Llamp, 10; "P. Pallach (selecció), 8

Diumenge al matí es jugà al terreny de l'Avinguda de Catalunya, aquest interessant encontre.

Els penyistes jugaren la primera part amb 4 elements.

Els equips foren els següents:

"Penya Pallach": Bové (2), Escarré, Comas, Pallach (6) i Rius.

C. E. Llamp: López, Pallàs (4), Margoles (6), Fortuny i Guinovart.

